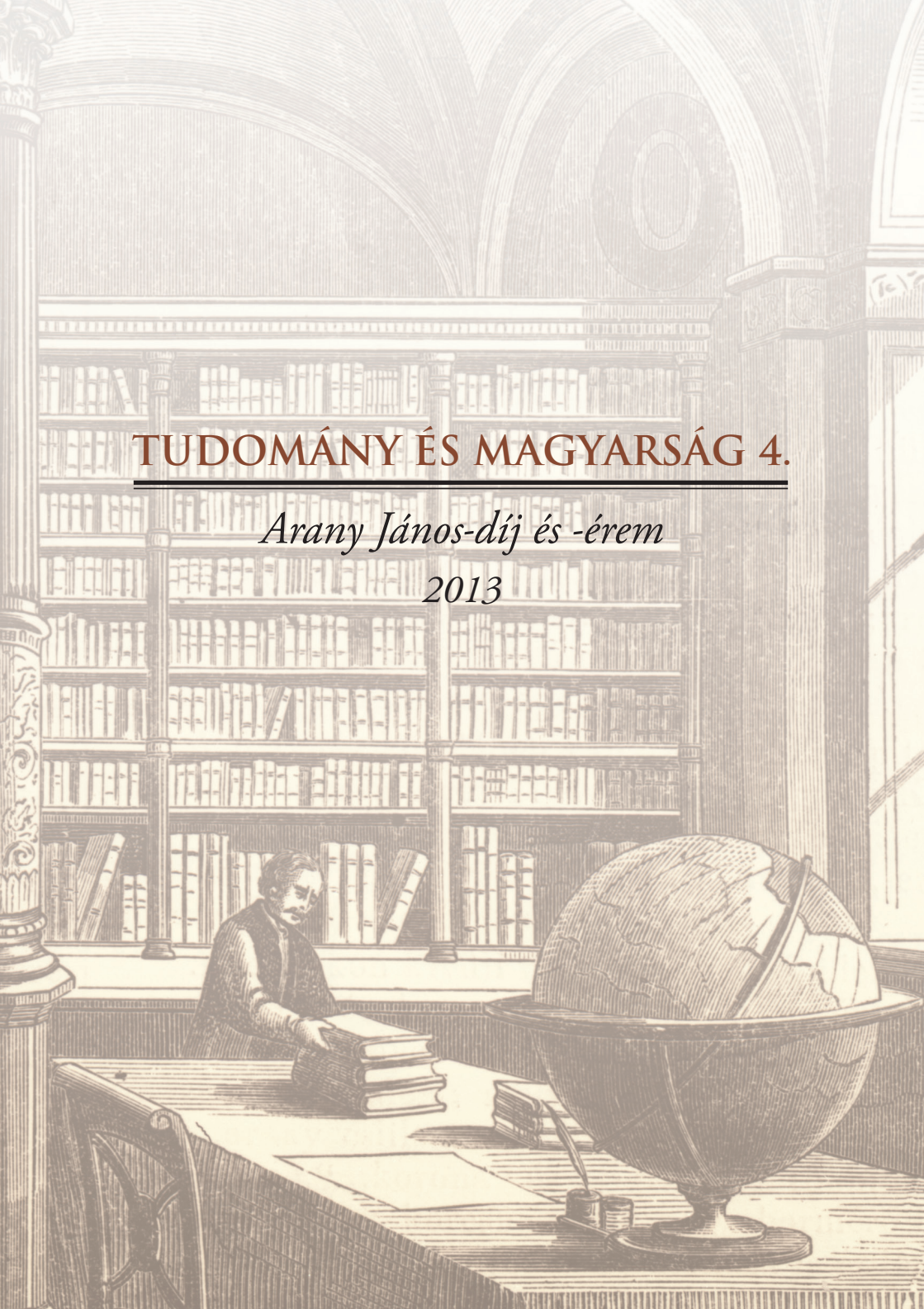

TUDOMÁNY ÉS MAGYARSÁG 4.

Arany János-díj és -érem
2013

TUDOMÁNY ÉS MAGYARSÁG 4.

TUDOMÁNY ÉS MAGYARSÁG 4.

Arany János-díj és -érem
2013

Magyar Tudományos Akadémia
Magyar Tudományosság Külföldön Elnöki Bizottság
Budapest, 2013

A kötetet összeállította és szerkesztette:
TARNÓCZY MARIANN és KÖVÉR ALEXANDRA

Minden jog fenntartva. Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás a kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához van kötve.

© MTA Magyar Tudományosság Külföldön Elnöki Bizottság

A kiadásért felel:
KOCSIS KÁROLY

A borítón az MTA Könyvtára. Haske rajza nyomán készült 19. századi metszet.
A reprodukciót készítette: Láng Klára, MTA Könyvtára

Nyomdai előkészítés: Kalonda Bt.

ISSN 2062-7211

Arany János-díj a tudományos kutatásért

Arany János-érem

„Az Arany János-díj és az Arany János-érem azok megbecsülését szolgálja, akik a határon túli magyarság tagjaként kiemelkedő részt vállaltak ebből a nemzeti tudatot is erősítő értékkeremtő munkából. Nagyon sok méltó jelölt közül esett rájuk a választás.”

Görömbei András

A Magyar Tudományos Akadémia a külföldi magyar tudósok munkájának jutalmazására, elismerésére Arany János-díjat és Arany János-érmet alapított.

Az *Arany János-díjnak* olyan külföldi magyar tudósok, kutatók elismerése a célja, akik jelentős tudományos munkásságot mutattak fel életük során (*Életműdíj*), kiemelkedő tudományos eredményt értek el (*Kiemelkedő Tudományos Teljesítmény díj*), vagy fiatal kutatóként nyújtottak jelentős teljesítményt (*Fiatal Kutatói Díj*). A díjjal pénzjutalom is jár; ötszázezer, háromszázezer, illetve kétszázezer forint.

Az *Arany János-érem* olyan külföldi magyar tudósok, kutatók kitüntetésére szolgál, akik a külföldi magyar tudományos közélet szervezésében, irányításában, az egyetemi oktatásban, tudományos könyvkiadásban, muzeológiai, levéltári, könyvtári munkában, tudományos ismeretterjesztésben, azaz általában a külföldi magyar tudományosság és közösség ügyének előmozdításában szereztek kiemelkedő érdemeket.

Arany János-érmet 2002 óta, Arany János-díjakat 2004 óta ítél oda az MTA Magyar Tudományosság Külföldön Elnöki Bizottság az MTA tagjai, illetve az Elnöki Bizottság tagjainak javaslata alapján. Az elismeréseket évente egy alkalommal a májusi közgyűlés keretében adja át az Akadémia elnöke. Indokolt esetben átadásukra más alkalommal is sor kerülhet.

2010 májusában megjelent kötetünkben először mutattuk be díjazottjainkat, az addig Arany János-díjban és -éremben részesítetteket, a magyar tudományos élet 60 jeles képviselőjét. Azóta évente megjelentetjük az adott időszak díjazottjait. Jelen kiadványunk a 2012. és a 2013. évi akadémiai közgyűlések közötti időszak Arany János-díjjal és -éremmel kitüntetett kutatóit tartalmazza.

ARANY JÁNOS-DÍJ

Életműdíj

2004	FARAGÓ JÓZSEF †
2005	GÁBOS ZOLTÁN
2006	EGYED ÁKOS
2007	PÉNTEK JÁNOS
2008	BAUER GYÖZŐ
2009	KÓTYUK ISTVÁN
2010	VADKERTY KATALIN
2011	FESZT GYÖRGY
2012	CSEDŐ KÁROLY
2013	WESZELY TIBOR

Kiemelkedő Tudományos Teljesítmény díj

2004	NAGY LÁSZLÓ
2005	LISZKA JÓZSEF
2006	BIRÓ A. ZOLTÁN
2007	SZILÁGYI N. SÁNDOR
2008	KESZEG VILMOS
2009	GÁBRITY MOLNÁR IRÉN
2010	VINCZE MÁRIA
2011	BIRÓ DOMOKOS, SÁNDOR ANNA
2012	BITAY ENIKŐ, SZABÓ PÁL
2013	TÁNCZOS VILMOS, L. JUHÁSZ ILONA

Fiatalkutatói Díj

2004	CSERNICKÓ ISTVÁN
2005	VALLASEK JÚLIA, VERES VALÉR
2006	BALÁZS IMRE JÓZSEF
2007	T. SZABÓ LEVENTE
2008	BENE ANNAMÁRIA, CSEHY ZOLTÁN
2009	BENYOVSZKY KRISZTIÁN, KÁDÁR EDIT
2010	GUZSVÁNY VALÉRIA, HEGYI GÉZA
2011	PÓSA MIHÁLY
2012	CSATA ZSOMBOR, MÁRKU ANITA
2013	DUDÁS ATTILA

ARANY JÁNOS-ÉREM

2002

SZILÁGYI PÁL
VASS LEVENTE

2003

GALAMBOS FERENC IRÉNEUSZ †
URAY ZOLTÁN

2004

BITAY ENIKŐ
PÉTER MIHÁLY HEINRICH
VÉGH LÁSZLÓ
ZALABAI ZSIGMOND (POSTUMUS)

2005

ANTAL ÁRPÁD
GULYÁS BALÁZS
JAKÓ ZSIGMOND †
OROSZ ILDIKÓ

2006

DUDICS IVÁN †
GÖNCZ LÁSZLÓ
SOMOGYI PÉTER
VARGA JÓZSEF

2007

FORGÁCH PÉTER
TURCZEL LAJOS †

2008

FRÜHLING JÁNOS
KÚNOS GYÖRGY
LÁSZLÓ BÉLA
SPENIK OTTÓ
VOFKORI LÁSZLÓ (POSTUMUS)

2009

ALMÁSI ISTVÁN
HORVÁTH LÁSZLÓ
MURÁDIN JENŐ
PÁL-ANTAL SÁNDOR
TÓTH KÁROLY
VERMES GÁBOR

2010

KÁICH KATALIN
LÉPINE-SZILY ALINKA
SZABÓMIHÁLY GIZELLA
SZKÁLA KÁROLY
VANČONÉ KREMMER ILDIKÓ
VÁRHELYI CSABA

2011

HALÁSZ ALBERT
HÁMOS LÁSZLÓ
SOÓS KÁLMÁN (POSTUMUS)

2012

CSÁNYI ERZSÉBET
HOLLANDA DÉNES
VERMES ISTVÁN

2013

TÓTH JÁNOS
ZÁBORSZKY LÁSZLÓ

WESZELY TIBOR

România

Brád, 1936. január 16.

Tanulmányok: Középiskolai tanulmányait a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Líceumban végezte (1949–1954). A Bukaresti Tudományegyetem matematika szakán szerzett tanári diplomát (1959), védte meg doktori disszertációját (1971): *Vektormezők zárt differenciálható tereken*.

Pálya: A Bolyai Farkas Líceum igazgatója, 1963-tól 1983-ig a marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskolán tanít. 1975 őszétől két évig Rabatban (Marokkó) vendégtanár. 2001-től, a Sapientia – Erdélyi Magyar Tudományegyetem Matematika-informatika Tanszékén docens, ahonnan 2007-ben nyugdíjazzák. 1991-től szerkesztőbizottsági tagja a *Természet Világa* című folyóiratnak. Éveken át tagja a Román Matematikai Társaság központi vezetőségének. 1981 őszén a Ceaușescu-rezsim tiltása ellenére, saját felelősségére és költségén Domáldon, Bolyai János édesanyjának jeltelen sírhelyén felállíttatta a székelykeresztúri diákok által faragott kopjafát.

Kutatási terület: Matematika, tudománytörténet. Az 1970-es évek óta foglalkozik Bolyai-kutatással. Kiss Elemér akadémikus így ír egykori tanítványáról: „...Nagylélegzetű munkája, a *Bolyai János matematikai munkássága* a szakemberek és a nagyközönség körében is osztatlan sikert aratott. Könyvét néhány nappal a megjelenése után már nem lehetett megvásárolni. ... A legjobbkor látott napvilágot, nagy szükség volt rá. A romániai viszonyok között nekünk ünnepet jelentett Weszely monográfiájának megjelenése. Megírása bátor tett volt.”

Publikációk: Magyar, román, angol és francia nyelven több mint 100 tudományos dolgozata, tanulmánya és cikke jelent meg különböző szakfolyóiratokban és újságokban. Főleg a magyar tudományos múlttal kapcsolatos kötetei a következők: *Bolyai Farkas, a matematikus* (1974), *Farkas Bolyai, omul și matematicianul* (1974), *A Bolyai-Lobacsevskij-geometria modelljei* (1975, második kiadás 2011), *Bolyai János matematikai munkássága* (1981), *Vályi Gyula élete és munkássága* (1983), *Bolyai János – Az első 200 év* (2002), *Fiú és Apa – Son and Father* (tsz. Makkai Piroska [fametszetek], 2003), *Teleki Sámuel levelezése világhírű tudósokkal* (2003), *Analitikus geometria és differenciálgeometria* (2005), *János Bolyai – Die ersten 200 Jahre* (2013).

Díjak: Korunk Szerkesztőségének Bolyai-díja (1982); Beke Manó Emlékdíj (1984); Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének Ezüstgyopár díja (1999); Marosvásárhely díszpolgára (2007).

Weszely Tibor munkássága „kiszabadította Bolyait a paralellák börtönéből, s megmutatta azt a mérhetetlenül tágasabb teret, amit lángelméje túl a paralellákon a matematikai gondolkodás egész világába nyitott. ... Weszely nem annyira lezár, mint inkább megnyit kérdéseket; kérdéseket, melyek útbaigazítanak a múlt roppant bajosan áttekinthető terepén”. (Vekerdi László)

Tanulmányok: 1978-ban érettségizett a Csíkszeredai Matematika-Fizika Líceumban (ma: Márton Áron Gimnázium), felsőfokú tanulmányait a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen (BBTE) végezte magyar nyelv és irodalom-orosz nyelv és irodalom szakon (1979–1983). Doktori fokozatát 1999-ben ugyanott szerezte, etnológiából (*Moldvai csángó archaikus népi imádságok. Archetipikus szimbolizáció és élettér*).

Pálya: 1983–1990 között magyartanár Gyergyóorotvában, Gyergyóditróban és Tusnádfürdőn. 1992 óta máig folklorisztikát és vallás-etnológiát tanít a kolozsvári BBTE-en, 2001-től egyetemi előadótanár. 2001–2003 között a Sapientia – Erdélyi Magyar Tudományegyetem prorektora, 2000–2003 között a Sapientia Kutatási Programok Intézetének igazgatója. 1990 óta tagja a Kriza János Néprajzi Társaságnak (1998–2002: alelnök) és az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek, 1999 óta a Magyar Néprajzi Társaság külföldi levelező tagja, 2007 óta az MTA Kolozsvári Területi Bizottsága Néprajzi Szakbizottságának elnöke. Számos konferencia résztvevője, Bákótól Moszkván, Helsinkin, Jászvásáron, Kolozsváron át Budapestig, Szentendrét. Több magyarországi egyetem visiting professzora, periodikák (pl. *Erdélyi Múzeum*) szerkesztője.

Kutatási terület: Archaikus népi imádságok; a moldvai csángók népi vallásossága: szövegek és rítusok; a folklór szimbólumai; a csíksomlyói búcsú vallási néprajza; népi vallásosság. A moldvai csángók történeti nyelvi-asszimilációs folyamatainak szintetikus látásmódú kutatója.

Publikációk: 11 önálló kötetet jelentetett meg eddig (a két legújabb: *Language Shift at the Moldavian Csángós*. The Romanian Institute for Research on National Minorities, Cluj-Napoca, 338. p., 2012; *Madárnyelven. A moldvai csángók nyelvéről*. Kolozsvár, EME, 332. p., 2011), több egyetemi tankönyv társszerzője, 7 kötet (társ)szerkesztője, közel 100 önálló tanulmány, 25 néprajzi esszé, könyvfejezetek, recenziók, interjúk szerzője. 14 antropológiai dokumentumfilm társszerzője, szerkesztője (közülük több díjakat nyert nemzetközi filmfesztiválokon, pl. *Gyöngyökkel gyökereztél. Moldvai archaikus népi imádságok*, 1998; *Ahogy az Isten elrendeli. Olga filmje*, 2001; *Imádság*, 2007)

Díjak: Csángó Kultúráért Díj (2007); Pro Ethnographia Minoritatum Emlékérem (2007); BBTE Tudományos Kutatások Tanácsának díja (2002); Gróf Mikó Imre Emlékérem (2009); Julianus Alapítvány díja (1998); Székelyföld-díj (1998).

„Meg akartam osztani az élményt egy megsemmisülőben levő világról, amelyet falusi gyermekként ismertem meg. Tudtam, milyen volt szülőfalumban, Csíkszentkirályon a lakodalom, éreztem nagyszüleim mestergerendás bázának illatát.” Táncos Vilmos a moldvai magyarok kultúrájának és nyelvének leghitelesebb kutatója, hírvivője: kellően közeli abhoz, hogy megértse és megértesse másokkal, amivel foglalkozik, és kellőképpen távoli is egyben, hogy megőrizze tisztánlátását.

L. JUHÁSZ ILONA

Szlovákia

Rozsnyó, 1960. március 18.

Tanulmányok: A rozsnyói gimnázium elvégzése után a pozsonyi Könyvtárosi Szaképzőiskolában szakérettségit tett, népművelő-kultúraszervező végzettséggel. Utána több évet dolgozott (Csemadok, múzeumok), majd a német nyelv nyelvterületen történő elsajátítása után a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Karán 2004-ben elvégezte a néprajz szakot, és 2007-ben ugyanitt szerezte meg PhD-fokozatát *A kopjafák/emlékoszlopok, mint a szimbolikus térfoglalás eszközei a szlovákiai magyaroknál* című disszertációjával.

Pálya: Kezdetben a Csemadok szakelődőjeként tevékenykedett, majd az Érsekújvári Járási Honismereti Múzeumban, utána a komáromi Duna Menti Múzeumban dolgozott, később Németországban töltött másfél évet. 1990–1999 között a cseh(szlovákiai) Magyar Néprajzi Társaság titkári feladatait látta el. 1997-től a Fórum Kisebbségkutató Intézet komáromi Etnológiai Központjában dolgozott dokumentátorként, 2004 óta tudományos kutatóként. Az Etnológiai Központ *Acta Ethnologica Danubiana* című évkönyvének szerkesztő munkatársa.

Kutatási terület: Elsősorban összehasonlító folklorisztikával, azon belül a populáris kultúra bizonyos részterületeinek (főleg a szepulchrális kultúra, illetve a nemzeti szimbólumok, hiedelmek stb.) változásaival, interetnikus és interkonfesszionális vonatkozásaikkal foglalkozik.

Publikációk: Nevéhez fűződik a szlovákiai magyar néprajzi bibliográfiák összeállításának hálátlan, ám rendkívül fontos feladatának ellátása. Munkájának eredményeként a *Szlovákiai magyar néprajzi bibliográfia* hat kötete látott napvilágot, bővített digitális változatuk a somorjai Fórum Intézet honlapján található meg. Kutatóként több önálló kötete, monográfiája jelent meg, *Rudna I. Temetkezési szokások és a temetőkultúra változásai a 20. században* (2002), *„Fába róva, földbe útve...” A kopjafák/emlékoszlopok mint a szimbolikus térfoglalás eszközei a szlovákiai magyaroknál* (2005), *Neveitek e márványlapon... A háború jelei. Adalékok a világháborús emlékjelek etnológiai értelmezéséhez* (2010), valamint legutóbb a *Rítusok, jelek, szimbólumok. Tanulmányok az összehasonlító folklorisztika köréből* (2012) című kötete. Tanulmányai különféle hazai és nemzetközi tudományos folyóiratokban, évkönyvekben, konferenciakötetekben jelennek meg magyar, szlovák és német nyelven.

Tagságok, díjak: A Magyar Néprajzi Társaság 2007-ben külföldi levelező tagjává választotta, 2011-ben pedig a Györffy István Néprajzi Társaság Györffy István Díját adományozta neki. Az MTA köztestületének kezdettől fogva tagja.

L. Jubász Ilona kutatói habitusára a holisztikus szemléletmód a jellemző. A néprajz hagyományosnak mondható módszereinek alkalmazása mellett szokatlan alapos-sággal és mélységben hasznosítja a korabeli sajtó szolgáltatotta adatokat éppúgy, mint a mai médiából nyerhető információkat. A nemzetközi tudományosság mércéjével is mérhető magyar néprajzkutatás egyik legjelentősebb képviselője Szlovákiában.

DUDÁS ATTILA

Szerbia

Szabadka, 1978. október 26.

Tanulmányok: Alapfokú jogi tanulmányait 1997–2002 között évfolyamelsőként végezte el az Újvidéki Egyetem Jogtudományi Karán. Tanulmányi eredményeiért az egyetem három alkalommal tüntette ki, 1998-ban és 1999-ben és 2002-ben. Angol nyelvű posztgraduális tanulmányait a hágai TMC Asser Intézetben, Hollandiában kezdte meg 2003-ban. A Hágában megkezdett posztgraduális képzést Budapesten, a Közép-Európai Egyetem (Central European University) Jogtudományi Karán folytatta. A Hágában megkezdett, majd Budapesten befejezett posztgraduális tanulmányokat a Belgrádi Egyetem magiszteri tanulmányokként ismerte el.

A kötelmi jogi szerződések jogcíme (Kauza obligacionih ugovora) című disszertációját 2012-ben védte meg az Újvidéki Egyetem Jogtudományi Karán, amivel megszerezte a jogtudományok doktora tudományos fokozatot.

Pálya: 2006 februárjától az Újvidéki Egyetem Jogtudományi Kara Polgári Jogi Tanseken adjunktus, fő szakterülete a kötelmi jog.

Kutatási terület: Kötelmi jog, általános kodifikációtörténet. Több alkalommal vett részt csoportos szerbiai kutatási projektekben, amelyeket a Szerb Köztársaság Tudományügyi Minisztériuma és Vajdaság Autonóm Tartomány Tudományügyi és Technológiai Fejlesztési Titkársága támogatott. Jelenleg négy szerbiai csoportos kutatási projektben dolgozik kutatóként. 2012-ben MTA Domus Hungarica magyarországi és szülőföldi kutatói ösztöndíjban részesült.

Publikációk: Eddigi tudományos-szakmai pályafutása során összesen 49 tanulmányt, cikket, szakfordítást, polémiát, illetve tudománynpszerűsítő munkát jelentetett meg, szerbiai és magyarországi tudományos és szakmai folyóiratokban, heti- és napilapokban.

Tagságok: Tagja az újvidéki székhelyű *Vajdasági Magyar Tudományos Társaságnak*, a társaság titkáráként az elnökség tagja. Tagja a *Vajdasági Magyar Doktoranduszok és Kutatók Szervezetének*, 2011–2012-ben elnöke is volt. 2011 júniusától tagja a *Szekeres László Alapítvány* oktatási szaktestületének. Négy éve minden évben tagja a Magyar Köztársaság Szabadkai Főkonzulátusa által felkért tudományos bizottságnak, amely elbírálja a főkonzulátusnak, a *Magyar Tudomány Ünnepe* alkalmából a délvidéki magyar középiskolások és egyetemi hallgatók számára kiírt pályázatára beérkezett pályamunkákat. Tagja az MTA külső köztestületének.

Dudás Attila a vajdasági fiatal magyar értelmiség jeles képviselője, mind szakmai, mind közéleti munkájával segíti a régió magyar tudományosságát.

TÓTH JÁNOS

Szlovákia

Érsekújvár, 1962. január 4.

Tóth János 1986-ban szerzett matematikus diplomát a pozsonyi Comenius Egyetemen. PhD-fokozatát 1998-ban védte meg ugyanott, algebra és számelmélet szakterületen. Ugyanabban az évben habilitált Nyitrán, a Konstantin Filozófus Egyetemen. 1999-ben ugyanott RNDr (doctor rerum naturalium) tudományos fokozatot szerzett matematikából.

A diploma megszerzése után tanítani kezd, 1986 és 1989 között az Érsekújvári Gimnáziumban, azt követően egészen 2001-ig Nyitrán, a Konstantin Filozófus Egyetemen. Oktatói és tudományos tevékenységét docensként folytatja az Ostravai Egyetemen, ahol 2001 és 2009 között tanít, közben 2004-től, alapításától a révkomáromi Selye János Egyetem tanszékvezető professzora, majd 2009-től rektora.

Pályafutása alatt számos matematikai tárgyat oktatott, a Selye János Egyetemen kívül vezetett doktoranduszokat a Nyitrai és az Ostravai Egyetem doktori iskoláiban is. Fő kutatási területe kezdetekben a valós függvényelmélet volt, majd későbbiekben a számelmélet, ezen belül elsősorban az analitikus számelmélet és a sorozatok eloszlása. Eredményeit hetven, angol nyelven írt dolgozatban publikálta, amelyeknek több mint fele rangos implaktfaktorú folyóiratban jelent meg, jelentős számú hivatkozást eredményezve.

Tagja az *Uniform Distribution Theory*, az *Acta Universitatis Sapientia* és az *Acta Universitatis Ostraviensis* folyóiratok szerkesztőbizottságainak.

Számos egyetemen tartott tudományos előadásokat Magyarországon, Franciaországban, Németországban, Ausztriában, az Egyesült Királyságban stb. Rendszeres tudományos együttműködést folytat több ország egyetemeinek, akadémiai kutatóintézetek kutatóival, több tudományos projekt vezetője. E projektekbe fiatal kollégákat is bevon, több mint ötven szakdolgozat témavezetője volt, szakmai irányításával eddig tizenhárman szereztek RNDr-fokozatot és négyen PhD-címet.

Komoly szerepe van abban, hogy az utóbbi években a visegrádi országok matematikusai között szoros együttműködés alakult ki, rendszeres konferenciákat rendeznek, pl. két évente felváltva nemzetközi számelméleti konferenciának ad otthont Szlovákia és Csehország.

Tóth János fáradhatatlanul dolgozik a felvidéki magyar réalértelmiség új generációjának kinevelésén, a Selye János Egyetem minőségi és kínálati fejlesztésén, a szlovákiai magyar felsőoktatás integrációján, valamint szakmai munkásságával a kelet-közép-európai tudósok egyre eredményesebb szakmai együttműködésén, egyaránt szolgálva a régió és az egyetemes tudományosság érdekeit.

ZÁBORSZKY LÁSZLÓ
Amerikai Egyesült Államok

Budapest, 1944. október 9.

1969-ben végezte el a budapesti Semmelweis Orvostudományi Egyetem (SOTE) Általános Orvostudományi Karát. 1969 és 1981 között a SOTE I. sz. Anatómiai Intézetében dolgozott. 1981-ben meghívták a Virginiai (USA) Orvosi Egyetemre, ahol 1992-ben megbízták a Cellular and Molecular Neuroanatomy laboratórium megszervezésével. 1993-óta a Rutgers Egyetem (New Jersey) Idegtudományi Intézetében dolgozik laborvezető egyetemi tanárként. Vendégprofesszorként több hónapot töltött Kanadában, Japánban, Németországban. Eredményes együttműködése az ELTE Élettani és Neurobiológiai Tanszékével hosszú múltra tekint vissza. Több mint 50 graduális és posztgraduális hallgató dolgozott a vezetése alatt álló laboratóriumban, köztük nyolc magyar. A biológiai tudományok doktora címet 1999 decemberében védte meg, 2004-ben a SOTE-n habilitált, 2007-ben a MTA külső tagjai közé választotta.

Záborszky László az agykutatás terén, idegszerkezeti és kémiai felfedezései nyomán vált nemzetközileg ismertté. Eredményeinek köszönhetően a szelektív figyelemtől kezdve, a kábítószerfüggés kivédésén keresztül egészen az Alzheimer- és a Parkinson-kór megelőzéséig számos, egymással összefüggő, rejtett agyi működés megismerése válik lehetővé. Kutatásai az agyvelő számítógépes térképezése terén is jelentősek.

Tudományos munkássága nemzetközi folyóiratokban megjelent 90 közleményből, 23 könyvfejezetből és egy monográfiából áll (*Afferent Connection of the Medial Basal Hypothalamus*. Springer, New York, 1982). Két angol nyelvű módszertani kézikönyvet is szerkesztett (1989, 2006). Számos nemzetközi szimpóziумot szervezett az USA-ban, Ausztráliában és Magyarországon. Alapító főszerkesztője a *Brain Structure and Function* című folyóiratnak.

Záborszky László tudományos munkásságán túl rendkívül sokat tett az amerikai-magyar tudományos együttműködés fejlesztéséért. Ennek új fóruma a New York-i Magyar Tudományos Társaság (NYMTT), amely Trombitás Zsófia volt New York-i konzul kezdeményezésére jött létre 2010 őszén. Elnöki posztját Záborszky László 2012 novemberétől tölti be. A társaság célja, hogy elősegítse a New York környéki magyar tudományos párbeszédet, az együttműködést a hazai kutatással és felsőoktatással. Ezek elősegítésére ismeretterjesztő előadás-sorozatokat szervez. Eddigi tevékenységének kiemelkedő eseménye volt a Szentágotthai János születésének 100 éves évfordulójára szervezett emlékkonferencia.

Záborszky László munkássága agykutatóként és a NYMTT megalapítójaként egyaránt kiemelkedő, szakmai és közéleti eredményei segítik a magyar tudományos világ integrációját, gyarapítják a magyar és a nemzetközi tudományosságot.

Kocsis Károly, akadémikus, elnök
MTA Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont
Földrajztudományi Intézet, 1112 Budapest, Budaörsi út 45.
Tel.: (1) 309-2628
E-mail: kocsisk@mtafki.hu

Tarnóczy Mariann, a bizottság titkára, titkárságvezető
Kövér Alexandra, szakreferens
MTA Határon Túli Magyarok Titkársága
1051 Budapest, Nádor u. 7. I. em. 104–105.
Tel.: (1) 411-6196
E-mail: tarnoczy.mariann@titkarsag.mta.hu, kover.alexandra@titkarsag.mta.hu